

И така е още работата споредъ свещ. Г. Петровъ. Нищо не се е подобрило въ христианската църква. Водящите, учащите членове не сѫ се вразумили.

„Вземете проповѣдите, научни студии, университетски богословски курсове на кое да е християнско изповѣдане и вие веднага ще се убѣдите, че най-голѣмото усилие на духовните писатели и оратори е да се борятъ съ „свободомислието“. Едно слѣдъ друго вървятъ: възражения, опровержения, обвинения. И всичко туй повечето пѫти е рѣзко, придруженено е съ раздразнение, съ злоба, съ проклятие¹⁾. Стига толкова.

Далечъ съмъ отъ да уdobрявамъ всичките твърдения на свещ. Г. Петровъ, и наистина, много се чудя какъ той може да нарича себе си свещеникъ!

Свещеникъ на коя Църква? Ни една споредъ него не е разбрала христианский духъ²⁾.

Но азъ казвамъ: какъ могатъ писателите на „Духовна Пробуда“, поборници на ежъдно дѣло, тъй явно да си противоречатъ?

Свещ. Г. Петровъ, сътрудникъ на „Духовна Пробуда“, казва да сме търпеливи къмъ онѣзи, които

1) „Д. П.“ бр. 1, стр. 7.

2) Наистина, ако твърденията на свещ. Г. Петровъ сѫ основателни, колко трѣбва да не е сполучилъ Иеусъ Христостъ, въ извѣршиване на дѣлото си!

Или сега друго тълкуване ще ни се даде отъ Евангелието, зашото св. св. Отци въ вселенските събори на петътъхъ първи вѣкове, никакъ не сѫ го разбирали? Нали е кѫсно? И ако свещ. Г. Петровъ ни дава друго христианство — понеже памира че нишо добро не сме видѣли отъ послѣдователите на първото — не можемъ ли го пита: Отъ кѫдѣ ще го черпите?

Пазете се. Когато искаме много да тълкуваме Евангелието по нашему, а не по апостолското прѣдание оставено на св. Отци на Иеусъ Христовата Църква, нѣма ли да го искривимъ съвсѣмъ, и да отхвѣрлимъ великиятъ истини що съдѣржа то?

Захващаме ли да прѣначаваме Евангелието и непрѣдаливо